

Εφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ
ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρονμταί εγγράφονται εις τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βήλμπεργ καὶ «Ἐστίας»

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη παρελθόντων ἐτῶν εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν
καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ. χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
27 Ὁδὸς Πανεπιστημίου 27

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π.μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς οκτῶ ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν Κυρία **ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ**.

Τὰ περμύμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διευθύνσεις ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταχυίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὸ Γυναικεῖον Ζήτημα. — Αἱ γυναῖκες δικηγόροι τῶν Γυναικῶν. — Αἱ γυναῖκες εἰς τὴν Ἱστορίαν. Δ'. — Ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ (ὑπὸ δος Μαρίας Πινέλλη). — Ἑλλεν Φρίξ. (ὑπὸ δος Ὀλγας Κούζη). — Ἡ Μάγισσα. — Θεάτρων. — Μουσικὴ Ἑταιρεία. — Ἐορτὴ τοῦ Δένδρου. — Συναγαγί. — Εἰδεποήσεις. Ἐπιφυλλίς.

Πρὸς τὰς κ. κ. ἀναγνώστριάς μας

Παρακαλοῦνται αἱ κ. κ. συνδρομητριά τῆς «Ἐφημ. τῶν Κυριῶν» τῶν ὁποίων ἡ συνδρομὴ λήγει τὴν 1ην Ἰανουαρίου, νὰ εὐαρεστηθῶσι νὰ ἀνανεώσουν ἐγκαιρῶς τὴν συνδρομὴν τῶν, ἵνα μὴ διακοπῇ πρὸς αὐτάς ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου.

Παρακαλοῦνται ἐπίσης αἱ καθυστεροῦσαι συνδρομας συνδρομητριά, ἀνταποκρίτρια καὶ ἀνταποκριταὶ νὰ ἐξοφλήσωσι τοὺς λ)σμούς τῶν, διότι ἐπιθυμοῦμεν μὲ τὸ τέλος τοῦ ἔτους νὰ τακτοποιήσωμεν πάντας τοὺς ἐκρεμεῖς λ)σμούς.

ΤΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Δ'

Αἱ γυναῖκες δικηγόροι τῶν γυναικῶν

Μὲ τοιοῦτον τίτλον ἐχαρακτήρισεν ὁ κ. Μάτσης εἰς τὴν δευτέραν διάλεξίν του τὰς γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι συνηγοροῦν ὑπὲρ τοῦ γυναικεῖου ζητήματος. Δὲν μελετοῦν, εἶπε, καὶ δὲν συζητοῦν ἀμερολήπτως περὶ τοῦ ζητήματός τῶν, ἀλλὰ γίνονται δικηγόροι τοῦ φύλου τῶν.

Δὲν περιμένει βεβαίως ὁ ἀγορητὴς τοῦ Περνασσοῦ, ὡς δικηγόρος ἄλλως τε, νὰ μάθῃ ἀπὸ ἡμᾶς τὸν ὄρισμὸν τοῦ δι-

κηγόρου, ὁ ὁποῖος ἀναλαμβάνει τὴν υπεράσπισιν πάσης ὑποθέσεως. Βεβαίως οὗτος δὲν δύναται νὰ ἀναλάβῃ οἰανδήποτε υπεράσπισιν, ἐὰν δὲν κατέχῃ καλῶς καὶ τὰς διατάξεις τῶν νόμων καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου καὶ ἐὰν δὲν ἔχῃ μελετήσει καὶ ἐμβαθύνει εἰς τὴν ὑπόθεσιν, ἣν υπερασπίζεται.

Πῶς λοιπὸν αἱ γυναῖκες, δικηγόροι τοῦ γυναικεῖου ζητήματος ὡς ἐχαρακτήρισθησαν, εἶναι δυνατόν νὰ μὴ ἔχουν μελετήσει καὶ ψυχολογήσει ἀμερολήπτως τὸ ζήτημά τῶν; Καὶ πῶς ἦτο δυνατόν νὰ κερδήσουν ἕως τῶρα τόσας νίκας, ἐὰν μόνον ὑπὸ φυλετικοῦ φανατισμοῦ ὀρμώμεναι συνηγοροῦν ὑπὲρ τοῦ φύλου τῶν; Πῶς ἦτο δυνατόν νὰ ἔχουν αὐταὶ ἐξεγείρει καὶ τάξει ὑπὸ τὰς σημαίας τῶν τόσον κόσμον σοφῶν ἐπιστημόνων καὶ μεγάλων πολιτευτῶν, ἐὰν δὲν ἐπαρουσίαζαν τὴν ὑπόθεσιν τῶν ὑπὸ τὴν ἀληθῆ καὶ πραγματικὴν τῆς ὕψιν, ἐὰν δὲν ἐλάβαναν τὰ ἐπιχειρήματά τῶν ἀπὸ αὐτὴν τὴν φύσιν καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἱστορίαν καὶ ἀπὸ τὴν στοιχειώδη τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης ἰδέαν;

Διότι δὲν πιστεύομεν ὅτι οἱ γυναικόφιλοι τοῦ κόσμου, ὅσον μεγάλοι φιλόσοφοι καὶ ἂν εἶναι, νὰ ἐπελήφθησαν τῆς μελέτης τοῦ Γυναικεῖου Ζητήματος ἀπὸ πνεύματος δικαιοσύνης καὶ φιλαλλισμοῦ ὀρμώμενοι. Ἐὰν αἱ γυναῖκες δὲν εἰργάζοντο καὶ δὲν ἠγωνίζοντο καὶ δὲν ἐκράγάζοντο δυνατὰ τὸ δίκαιόν τῶν, ὥστε ἀρχικῶς μὲν νὰ ἐλύσουν τὴν περιέργειαν, βραδύτερον δὲ καὶ τὴν προσοχὴν τῶν μεγάλων ἀνδρικῶν διανοιῶν, βεβαίως οἱ γυναικόφιλοι ἄνδρες θὰ ἐμετροῦντο σήμερον ἀκόμη εἰς τὰ δάκτυλα.

Ἄλλως τε αἱ γυναῖκες πρὶν ἀρχίσουν νὰ γράφουν καὶ νὰ προσηλυτίζον διὰ λόγων, ἀνεμέτρηταν τὰς δυνάμεις τῶν, εἰργάσθησαν, ἐμόχθησαν, ἠγωνίσθησαν ὄχι δι' ἑαυτάς, ἀλλὰ διὰ τὸ συμφέρον τῶν ἀσθενεστέρων ἀπὸ αὐτῶν, διὰ τὸ συμφέρον τῆς πρᾶξουσις ἐν γένει ἀνθρωπότητος. Πρὶν νὰ γίνον συνήγοροι τῆς βασιανισμένης ὑπάρξεως τῶν ἔργων συν-

ήγοροι τῶν δυστυχῶν, ἔγιναν αἱ σκαπανεὶς ὄλων τῶν μεγάλων καὶ εὐεργετικῶν ἀρχῶν, πρὸς τῶν ὁποίων ὁ Χριστιανισμὸς ἐξήρτησε τὴν ἀναγέννησιν τῆς ἀνθρωπότητος.

Διὰ τὴν διδασίαν δὲ καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς ιδεώδους θρησκείας τῆς ἀλληλεγγύης τῶν ἀτόμων καὶ τῶν κοινωνιῶν, ποῖος ἠγωνίσθη θορακλωτέρων καὶ ὑπέστη χωρὶς νὰ ὀλιγοψυχῆσθαι τὰ μεγαλείτερα μακρύτερα, ἐὰν ὄχι αἱ γυναῖκες;

Καὶ βραδύτερον εἰς τὴν χώραν, ἣ ὁποῖα ἐπεκράτησε νὰ θεωρηθῆται ὡς ἡ ἑστία τῆς προόδου καὶ ἡ μεγάλη φύλαξ τῶν ἀνθρωπίνων ἐλευθεριῶν, τίς ἐξηγέρθη καὶ ἐκεῖ κατὰ τῆς ἐγκατεστημένης ἐπισήμως δουλείας καὶ κατὰ τῆς σκληρῆς ζωθροπεμπορείας καὶ τίς κατόρθωσε τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν μαύρων, ἂν ὄχι αἱ γυναῖκες; Ἐὰν δ' ἡ Ἀμερικὴ ἔγινε καὶ εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν χώρα πάσης προόδου, εἰς ποῖον τὸ ὀφείλει, ἐὰν ὄχι κατὰ μέγα μέρος εἰς τὰς γυναῖκας τῆς;

Δὲν πρέπει δὲ νὰ ὑποθεθῆ καὶ νὰ πιστευθῆ ὅτι αἱ προγαγωνίστριαι ὄλων αὐτῶν τῶν μεγάλων ζητημάτων ἀκόπως ἐπέτυχαν καὶ ἀκινδύνως ἐπρὸς γαμματοποίησαν τὰς φιλανθρωπικὰς ἀρχὰς τῶν. Διότι ἡ θέσις τῆς γυναικὸς πρὸ ἑνὸς περίπου αἰῶνος ἐν Ἀμερικῇ πολὺ ὀλίγον διέφερεν ἀπὸ τῆς γυναικὸς ἐν Εὐρώπῃ. Ἀποῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὰ Ἀμερικανικὰ δικαστήρια συνεζήτουν ἀκόμη καὶ ἐθέσιζαν ὅτι οἱ ἄνδρες ἐδικαιοῦντο νὰ μεταχειρίζονται ῥάβδον μὴ χονδροτέρα τοῦ δακτύλου διὰ νὰ δέρνουν τὰς γυναῖκας τῶν, ἢ μὴ ποῖε καὶ νὰ ἐννοήσῃ ποῖα ἦτο καὶ ἐκεῖ τότε ἡ θέσις τῆς γυναικὸς.

Ἄλλως τε ἡ ἱστορία τῆς ἐξελεύσεως τοῦ γυναικεῖου ζητήματος μᾶς λέγει ὅτι ἡ πρώτη γυνὴ ἐν Ἀμερικῇ, ἡ ὁποία ἐτόλμησε νὰ ὀμιλήσῃ περὶ ἀνωτέρως ἐκπαιδευσεως τοῦ φύλου τῆς, ὠνομάσθη παρὰ Walpole τινος πολιτευομένου, *haine ενδυμένη γυναικεῖα φορέματα*. Ἡ πρώτη δὲ γυνὴ, ἡ ὁποία ἐτόλμησε νὰ εὐσπλαγχθῆσθαι τὰ πικρὰ τῶν μαύρων καὶ ἴδρυσε σχολεῖον δι' αὐτὰ, ὄχι μόνον κατεδιώχθη ἀμελιόκτως διὰ τὴν ὠραίαν αὐτὴν πράξιν τῆς, ἀλλὰ καὶ μάλιστα διεσώθη ἐκ τῆς πυρποληθείσης οἰκίας τῆς, εἰς ἣν ἐπίτηδε ἐτέθη πῦρ παρὰ τῶν συμπολιτῶν τῆς ἀνδρῶν. Βραδύτερον ὁ πρῶτος συστηθεὶς ἐν Βοστώνῃ γυναικεὶος Σύλλογος κατὰ τῆς δουλείας τῷ 1835 ἐπολιορκήθη εἰς τὴν οἰκίαν εἰς ἣν εἶχε συνέλθει ὑπὸ χιλιᾶδων ἀνδρῶν, οἱ ὅποιοι ἠπέλουν καὶ τὴν ζῶν ἀκόμη τῶν ἐν αὐτῇ συνελευσῶν γυναικῶν.

Ὁ πόλεμος λοιπὸν κατὰ τῆς εὐπορίας καὶ τῆς φιλανθρωπίας ἐν γένει, ὁ πόλεμος κατὰ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης ἐκ μέρους τῶν ἀνδρῶν ἐξήγειρε τὰς γυναῖκας εἰς ὑπεράσπισιν ὄχι ἐκῶτων καὶ τῶν ἰδίων συμφερόντων κατὰ πρῶτον, ἀλλὰ τῶν συμφερόντων τῆς κοινωνίας καὶ τῆς ἀδικουμένης καὶ πασχούσης μερίδος τῆς ἀνθρωπότητος. Αὐτὴ ἡ ἀγάπη τῆς γυναικὸς πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ πρὸς τὰ παιδιὰ τῆς, αὐτὴ ἡ πρὸς τὴν πατρίδα ὀρειλομένη ἀφοσίωσις ἀρῶνισεν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἐπιλεκτοτέρων γυναικῶν τὸ αἶσθημα τῆς ἀλληλεγγύης, ἐφ' ἧς στηρίζεται καὶ ἡν ἐξυπηρετεῖ τὸ γυναικεῖον ζήτημα.

Διότι δὲν εἶναι τοῦτο συναφὲς μόνον πρὸς τὸν γάμον καὶ πρὸς τὴν ἐργασίαν, ὡς εἶπεν ὁ ὀμιλητὴς τοῦ Πικρασοῦ. Εἶναι συναφὲς μὲ αὐτὴν τὴν ἐθνικὴν ὑπόστασιν τῶν λαῶν, καὶ τῶν φύλων, μὲ αὐτὴν τὴν ἠθικὴν ἀναγέννησιν τῶν κοινωνιῶν, μὲ αὐτὴν τὴν προόδον τῆς ἀνθρωπότητος. Μόνη ἡ

λύσις τοῦ γυναικεῖου ζητήματος θὰ συγκρατήσῃ τὰς καταρρεούσας σήμερον κοινωνίας, θὰ ἀνασυνδέσῃ καὶ συσφίξῃ τοὺς ὀσημέραι χαλαρομένους καὶ διασπασμένους δεσμούς τῆς οἰκογενείας καὶ θὰ ἀναθεμελιώσῃ οἴκους καὶ κοινωνίας, εἰς ἃς θὰ βασιλεύῃ ἡ ἀγάπη καὶ θὰ πρωτοστατῇ ἡ ἀληθὴς ἁρμονία.

Τὶ διδάσκει ἡ ἱστορία τῶν γυναικῶν

Ὁ κ. Μάτεσις μᾶς ἀφηγήθη εἰς τὴν πρώτην διάλεξιν τοῦ ποῖα ὑπῆρξεν ἱστορικῶς ἡ θέσις τῆς γυναικὸς ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων. Αἱ γυναῖκες αἱ ἐξεγερθεῖσαι καὶ ἀγωνιζόμεναι σήμερον, ἐμελέτησαν βεβαίως εἰς ὅλας τὰς λεπτομερείας τῆς τῆν ἱστορίαν τῶν καὶ ἠντλησαν ἀπὸ αὐτὴν ὄχι μόνον διδόμενα τῆς ἀδίκου καὶ σκληρῆς, κατὰ τὸ πολὺ, τῶν ἀνδρῶν καταδρομῆς, ἀλλὰ καὶ διδάγματα ἐκ τῆς ὑπεροχῆς τῶν μεγάλων γυναικῶν φυσιογνωμιῶν τοῦ κόσμου. Ὁ κ. Μάτεσις ἐλησμόνησε πολλὰς ἐκ τούτων, καὶ ὁ χρόνος δὲν τοῦ ἤρκει ἔστω καὶ τὰ ὀνόματά τῶν μόνον νὰ ἀπαριθμῆσθαι. Ἡμεῖς θὰ τὸ πράξωμεν διὰ νὰ ἀποδείξωμεν τί δύναται ἡ γυνή, ὅταν ἀποφασίσῃ νὰ δράσῃ, ἔστω καὶ ἐὰν δὲν ἔχη καταλλήλως καταρτισθῆ καὶ μορφωθῆ.

Μᾶς ὠμίλησε περὶ τῶν γυναικῶν τῆς Κίνας, τοῦ ὀπισθοδρομικωτάτου τούτου λαοῦ, περὶ τῶν γυναικῶν, τῶν ὁποίων ὁ ἄνθρωπος ἐμνηστεύθη νὰ στρεβλώσῃ τοὺς πόδας διὰ νὰ κρατῇ αὐτὰς δεσμευμένους ὀπισθεν τῶν τοίχων τοῦ γυναικωνίτου. Ἄλλὰ δὲν μᾶς εἶπεν ὅτι οἱ Κινεῖοι ἔχασαν τὸν κόπον τῶν καὶ ἔχασαν συγχρόνως τὸ ὠραιότερον θέαμα τῆς γυναικὸς, τῆς περιπατούσης μὲ χάριν. Ὅσον αὐτοὶ ἐστρεβλῶσαν τοὺς πόδας, τόσον τὸ πνεῦμα τῶν γυναικῶν τῶν εἰργάζετο. Καὶ βαθμηδὸν αἱ νοημονέστεραι ἐξ αὐτῶν ἀνῆλθαν τὰ ἀνώτατα τῶν ἀξιωματίων καὶ ἐξεθρόνισαν ἀνικάνους αὐτοκράτορας συζύγους ἢ υἱοὺς καὶ ἀνέλαβον ἀντὶ τούτων τὰ σκήπτρα τῆς ἐξουσίας. Εἰς δεκάδας ὄλας ἀνέρχονται αἱ ἐπιφανεῖς αὐτοκράτειραι τῆς Κίνας, τινὲς δ' ἐξ αὐτῶν δὲν ἀπεδειλίξαν νὰ περιβληθῶν τὴν ἀνδρικήν στολήν τῶν αὐτοκρατόρων καὶ νὰ θεοῦν ἐπὶ κέφαλῆς τῶν ἐπισημοτέρων θρησκευτικῶν τελετῶν, ἀπὸ τῶν ὁποίων ὡς γνωστὸν ἡ θρησκεία ἀποκλείει τὰς γυναῖκας τῆς Κίνας.

Ἡ ἐπινόησις τῆς ἐπεξεργασίας τῆς μεταξῆς καὶ τῆς καλλιέργειας τοῦ μεταξοσκώληκος ὀφείλεται εἰς τὴν αὐτοκράτειραν Σιλιγγί ὡς καὶ ἡ ὀφαντικὴ τῆς μεταξῆς καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ ὑφάσματος ἀποτύπωσις διαφόρων σχεδίων.

Ἄλλως τε καὶ φιλόλογοι καὶ ποιητρίαι καὶ δραματικαὶ συγγραφεῖς ἀνεδείχθησαν πολλαὶ Κινεῖσαι. Μία μάλιστα, ἡ Πιγγουί—Πᾶν ἔγραψε τὴν ἀρκετὰ σκοτεινὴν ἱστορίαν δώδεκα αὐτοκρατόρων τῆς δυναστείας Χάν, ἱστορίαν τόσον περιπλοκὴν, ἢ οὐδεὶς Μανδαρινὸς εἶχε κατορθώσει νὰ γράψῃ. Διὰ τοῦτο αὐτὴ ἔλαβε καὶ τὸν τίτλον τῆς αὐτοκρατορικῆς καθηγητρίδος τῆς ἱστορίας καὶ τῆς ρητορικῆς.

Οἱ μικροὶ καὶ ἀτροφικοὶ πόδες ὡς ἐστρεβλοῦντο καὶ ἠκρωτηριάζοντο τότε, στρεβλοῦνται καὶ ἠκρωτηριάζονται καὶ σήμερον. Τοῦτο δὲν ἡμποδίζει τὰς Κινεῖζας νὰ ἐμβαθύνουν πρῶται εἰς τὸ πνεῦμα τῆς χριστιανικῆς θρησκείας καὶ δι' αὐτῶν ὁ χριστιανισμὸς νὰ ἐξαπλώσῃ καὶ ἐκτεθραχθεῖς καὶ ἰσχυρὰς τὰς ρίζας του. Ἀς στρεβλῶνται οἱ μικροὶ πόδες, οἱ ὅποιοι παρὰ τῶν

ποιητῶν παρομοιάζονται πρὸς μυροβόλους καὶ σφιγκτοδεμένους κάλυκας κρίνων καὶ μυριοφύλλων ῥόδων. Τοῦτο δὲν ἡμποδίζει, φεῦ! τὰς Κινεῖζας ὄχι νὰ ἐξέλθουν μόνον τοῦ γυναικωνίτου, ἀλλὰ καὶ νὰ στρεβιλίζονται μανιωδῶς ἐνώπιον τῶν ἀδιακρίτων βλεμμάτων ἀνδρῶν ξένων ἐπὶ τῶν πλατειῶν καὶ ἐπὶ τῶν θεάτρων, ὅπου περιάγουν τὰ μακαρμένα καὶ ζωγραφιστὰ κάλλη τῶν αἰ κόραι τῆς Κίνας, αἱ ὑπερβαίνουσαι κατὰ τὴν διαφθορὰν καὶ αὐτὰς τὰς Παρισινὰς γριζέτας.

Μᾶς εἶπεν ἀκόμη ὁ κ. Μάτεσις πῶς αἱ Ἰνδὶ γυναῖκες κατεδικάζοντο νὰ καίωνται ζῶσαι ἐπὶ τῆς πυρᾶς, ἐφ' ἧς ἐκαίετο ὁ νεκρὸς τοῦ συζύγου τῶν. Ἄλλὰ δὲν μᾶς εἶπεν ὅτι αἱ Ἰνδαὶ γυναῖκες ἐσώθησαν—κατὰ τὸ πλεῖστον—ἀπὸ τὸν ἀπάνθρωπον καὶ θηριώδη τοῦτον ἀνδρικὸν νόμον, χάρις εἰς μίαν σοφὴν γυναῖκα τῶν, ἡ ὁποία, χηρεῦσα νεωτάτη, ὄχι μόνον ἠρνήθη νὰ ταφῆ μετὰ τοῦ ἀποθανόντος συζύγου τῆς, ἀλλὰ καὶ ἔφυγεν εἰς τὴν πόλιν Βενάρες, ὅπου ἴδρυσε σχολὴν ἐπαναστατικὴν, κατὰ τοῦ τυραννικοῦ καθεστώτος, προηγουμένης εἰς τὰς ιδέας τῆς μέγαν ἀριθμὸν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Δὲν μᾶς εἶπεν ἐπιτίς ὅτι ἀφ' ἧς ἐποχῆς Ἀγγλίδες καὶ Ἀμερικανίδες ἱεραπόστολοι καὶ ἰατροὶ διεσπάρησαν ἀνὰ τὰς Ἰνδίας αἱ γυναῖκες τῶν Ἰνδῶν ἐκπολιτίζονται τόσον, ὥστε μεταξὺ τῶν ἰθαγενῶν πολλοὶ ἤδη νὰ ὑπάρχουν ἰατροὶ καὶ φιλόλογοι καὶ ἱστορικοὶ καὶ δημοσιογράφοι. Καὶ Πανεπιστήμιον δὲ γυναικῶν ἰατρῶν νὰ ἔχη ἰδρυθῆ πρὸ πολλοῦ ἐκεῖ καὶ ἡ θνησιμότης τῶν ἰθαγενῶν χάρις εἰς τὰς γυναῖκας ἰατροὺς νὰ ἔχη κατέλθει εἰς τὸ ἥμισυ.

Αὐτὰ δὲν ἔλαβε καιρὸν νὰ μᾶς τὰ εἴπῃ, ἂν καὶ εἰς τὴν δευτέραν διάλεξιν τοῦ μᾶς ἀπεζημίωσε, ἐξετάσας τὸ ζήτημα ὑπὸ φυσιολογικῆν ἔποψιν μετὰ πολλῆς εὐσυνειδησίας καὶ ἀρκετῆς ἀμεροληψίας, διὰ τὴν ὁποίαν εἰλικρινῶς τὸν εὐχαριστοῦμεν.

Ἡ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

« Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἔφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν», λέγει γράφων πρὸς Γαλάτας ὁ θεὸς Ἀπόστολος Παῦλος.

Παιδαγωγὸς καὶ προπαρασκευὴ εἰς τὴν μέλλουσαν ἀληθινήν πίστιν ἐγένετο ὁ νόμος πράγματι, ὅπως ἐκ τῆς ἀληθινῆς πίστεως δικαιωθῆ ἡ πολὺ ἀδικηθεῖσα ὑπὸ τοῦ νόμου ἀνθρωπότης. Ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου μέχρι τῆς κοσμοκρατείας Ρώμης ἀναδιφῶν τις τὰς σελίδας τῆς ἱστορίας φρίσσει τὸ πόσον ὁ ἀνθρώπινος νόμος ὀσημέραι ἀδικὸς καὶ βάρβαρος καὶ σκληρὸς ἐγένετο. Δὲν ἀπκντῆ τις πλέον τὴν ἀπλότητα καὶ ἀφέλειαν τῶν πρώτων ἀνθρώπων, οὔτε τὴν συμπάθειαν τοῦ ἀνωτέρου πρὸς τὸν κατώτερον, οὔτε τὴν εὐκολίαν μεθ' ἧς συνεδιάζοντο μεταξὺ τῶν. Ὅσον αὐξάνουν αἱ βιωτικαὶ ἀνάγκαι καὶ τὸ ἐπιβάλλον αἱ κοινωνικαὶ συνθήκαι, τόσον φαίνεται ἡ σκληρότης δεσπόζουσα· γίνεται κάτοχος τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας, ὑπὸ τὸ κράτος καὶ τὰ ἄρθρα τοῦ κώδικος αὐτῆς κυβερνᾶται καὶ οἶκος καὶ πολιτεία· καὶ ὄχι πλέον σκληρότης δεσπότου πρὸς δούλον, συμπολίτου πρὸς συμπολίτην, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ οἰκογενεῖᾳ ἀκόμη, φθάνουσα μέχρι τῶν γονέων πρὸς τὰ τέ-

κνα. Ἐχασε τὴν γνώσιν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡ ἀνθρωπότης, καὶ μετὰ τῆς γνώσεως πᾶν αἶσθημα εὐγενὲς καὶ οὐράνιον. « Πικρασευβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καὶ προσωμοιωθῆ αὐτοῖς», ὡς λέγει ὁ αὐτὸς Ἀπόστολος ἀλλαχοῦ. Εἰς τοὺς Ἀνατολικούς λαοὺς βλέπει τις ομάδας ἀνθρωπίνων πλασμάτων νὰ θυσιάζονται, πρὸς εὐχρέστησιν τῶν ψευδῶν θεῶν τῶν· αἱ μητέρες ἀναγκάζονται νὰ προσφέρωσι τὰ τέκνα τῶν εἰς τὴν ἀγάλην πεπυρακτωμένου ἀγάλματος, ὑποχρεούμεναι νὰ χορεύωσι, καθ' ὃν χρόνον τὸ τέκνον καίεται, ὅπως μὴ φανῶσι πρὸς τὸν Θεὸν τῶν δυσαρεστούμενων διὰ τὴν ἀπώλειαν αὐτοῦ. Εἰς τὴν Ρώμην τὸ τέκνον φέρεται πρὸς τὸν πατέρα, καὶ ἂν ὁ πατὴρ τὸ δέχεται, λαμβάνει τοῦτο εἰς τὰς χεῖρας του ὑψάνων εἰς τὸ κενόν, εἰς σημεῖον ὅτι εἶνε δεκτόν. Καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ φωτίσασα καὶ ἐκπολιτίσασα τὸν κόσμον Ἑλλάς ἔσχε τοὺς σκληροὺς τῆς νόμους· τὰ ἀδύνατα καὶ ἀνάπηρα βρέφη ἐρίπτοντο εἰς τὸν Ταύγετον. Αἱ μεγάλαι αἱ ἠρωϊκαὶ πράξεις ἀπαιτοῦσιν ἀνθρωπίνους θυσίας· οἱ Θεοὶ λέγουσι τοῦτο καθ' ὕπνον εἰς τοὺς πιστούς· ἡ σεμνοπρεπὴς Ἰφιγένεια φέρεται εἰς τὸν βωμὸν πρὸς θυσίαν, ὅπως εὐχρεστηθῆν τὸ θεῖον κατευοδώσῃ τὴν μεγάλην ἐπιχείρησιν τὴν ὁποίαν ἀνέλαβεν· ἡ εὐσεβὴς καὶ φιλόστοργος θυγάτηρ Ἀντιγόνη πρέπει νὰ ταφῆ ζῶσα, διότι ἐφάνη καὶ φιλοστοργωτάτη ἀδελφῇ εἰς τὸν κόσμον. Κλαίει ἡ κόρη ἀγομένη εἰς θάνατον, ἐπικαλεῖται τοὺς πατέρας θεοὺς τῆς, διαμαρτύρεται κατὰ τῆς ἀνθρωπίνης σκληρότητος, λέγουσα ὅτι δὲν ἔπραξε κακόν, ἐσεβάζθη τοὺς νόμους τῆς φύσεως καὶ τῆς πατρίδος, ἀλλὰ δὲν ἰσχύουν οἱ λόγοι τῆς, νόμος πάτριος ἐπίσης ἱερός τὴν καταδικάζει. Τίποτε ἀκόμη· καὶ ἔως ἐδῶ τούλαχιστον αἱ θυσίαι αὐταὶ εἶχον τὸ μέγα ἰδεῶδες τῆς πατρίδος, ἀλλὰ προϊόντος τοῦ χρόνου τὸ κατακλύζον τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν σκότος φαίνεται πολὺ φρικωδέστερον. Δὲν συγκρατεῖται πλέον οἶκος καὶ πολιτεία· ἐκλείπει ὁ πρὸς ἀλλήλους σεβασμὸς, ἡ στοργή, πᾶσα ἀλληλεγγύη· ἀλλ' ἦτο ἐπόμενον, ἀφοῦ ἐξέλειψε καὶ πᾶν ἱερὸν καὶ εὐγενὲς· ἀφοῦ δὲν ὑπῆρχε πλέον οὔτε θεοὺς οὔτε ἀνθρώπινος νόμος σεβαστός· ἀφοῦ οἱ κρατοῦντες τοῦτον παντὸς λαοῦ καὶ πάσης φυλῆς κατεπάτησαν καὶ ἀπέρριψαν. Ὁ Νέρων φονεύει τὴν σύζυγόν του Ὀκταβίαν, ἀλλὰ ποῖος νόμος ἤθελε τὸν καταδικάσει, ἀφοῦ ἀπὸ πολλοῦ εἶχε παύσει ἡ παραδειγματικὴ ρωμαϊκὴ ἀστυριότης, ἡ κυβερνώσα τὸν οἶκον! Ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαός, ὁ μόνος εἰς τὸν ὅποιον εἶχε διασωθῆ ἡ γνώσις τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, ὁ σεβόμενος τόσον τὸν θεῖον νόμον, ἐμπαίζει, καταπατεῖ μετὰ ταῦτα, φθάνων μέχρι βεβηλώσεως καὶ ἱεροσυλίας. Ζαχαρίας ὁ υἱὸς τοῦ Βαραχίου σφάζεται μετὰ τῶν ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου, διότι ἀπαρέσκουσιν αἱ γυναικαὶ του εἰς τοὺς ὑποκριτὰς Φρισταίους καὶ Γραμματεῖς, τοὺς κρατοῦντας τὸν νόμον. Οὐδεὶς ἀνθρώπινος φωνὴ ἀκούεται πλέον, ὅσον καὶ ἂν εἶνε θαυμασία τὰ παρ' αὐτῆς λεγόμενα· δὲν ἔμενεν ἡ ἡθεῖα, ἡ ἀναμενεμένη οὐράνιος, ἥτις ἤθελεν εἰσδύσει εἰς τὰ ἄδυτα τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς καὶ θεραπεύσει ταύτην, δηλητηριασθεῖσαν ὑπὸ τῆς ἀσεβείας, ἡ παντοδύναμος χεὶρ ἥτις ἤθελε συντρίψει τὸν συγκεκλεισμένον τὴν ἀνθρωπότητα ζυγόν· ἀλλ' εἶχε φθάσει πλέον καὶ ὁ καιρὸς τῆς μετὰ τῆς ἀγωνίας προσδοκωμένης σωτείας φωτῆς καὶ χειρὸς εἶχον

φθάσει πλέον αὐτὰ ἑβδομάδες τοῦ προφήτου Δανιήλ, ὁ καιρὸς τῆς εκπληρώσεως τῆς προφητικῆς τοῦ ρήσεως: Ἄνκ-
στήσει ὁ Θεὸς τοῦ Οὐρανοῦ βασιλείαν, ἣτις οὐ διαφθαρή-
σεται εἰς τοὺς αἰῶνας» καὶ ἦλθεν ἡ μένουσα εἰς τοὺς
αἰῶνας βασιλεία, τὸ φῶς τὸ φωτίσαν τοὺς ἐν σκότει καὶ
σκιᾷ θανάτου καθημένους, ὁ ἱατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σω-
μάτων, ὁ ἰάσας τὸν πάσχοντα καὶ ὑπερσπισθεὶς τὸν ἀδύ-
νατον καὶ νοθετήσας τὸν ἰσχυρὸν· καὶ δὲν ἦλθεν ὡς βασι-
λεὺς εἰς παλάτια, ἀλλ' εἰς φάτιν ἄλογον, ὡς μὴ ἔχων
μέρος ἐν καταλύματι ἀνθρώπων· καὶ ἐδικαιώθη ἡ ἀδικη-
θεῖσα ἀνθρωπότης διὰ τῆς πρὸς Αὐτὸν πίστεως· εὖρε χάριν,
διότι ἐξηγόρασε ταύτην διὰ τοῦ ἰδίου τοῦ αἵματος, ἀνα-
καινίσας τὸ οἰκοδόμημα αὐτῆς καὶ ἐδραϊώσας τοῦτο ἐπὶ τῶν
ὕψων βάσεων τοῦ λόγου Τοῦ. Ὁ μὴ ἀπορίψας τὸν ἀπεριμ-
μένον, ὁ παραδεχθεὶς τὸν ἀπειρωμένον, ὁ θεραπεύσας τὸν
παθόντα καὶ συγχωρήσας τὸν πταίσαντα, ὁ ἐκτείνας τὰς
χεῖρας πρὸς πάντας μετ' ἴσης στοργῆς καὶ ἐλέους: «Δεῦτε
πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεπορημένοι, κἀγὼ ἀνα-
παύσω ὑμᾶς». Αὐτὸς ὁ θεμελιωτὴς τοῦ ἀληθινοῦ πολιτι-
σμοῦ, ὁ ἀναγνωρίσας τὰ δικαιώματα ἐκάστου ἀνθρώπου ὡς
πλάσμα Θεοῦ καὶ ἀπονεμὼν αὐτῷ ταῦτα, ἀλλὰ Αὐτὸς καὶ
μόνος ἦτο ὁ ἐπικληθεὶς κληρονόμος, τὸ ὑπὲρ πάντων κτίσμα
καὶ ποίημα ἐπίγειον καὶ ὑπερκόσμιον καὶ οὐράνιον ἀνώτε-
ρον: «τοσοῦτω κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων, ὅσω δια-
φορώτερον παρ' αὐτοῖς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίτι γὰρ
εἶπέ ποτε τῶν ἀγγέλων· Υἱὸς μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γε-
γέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς Πατέρα,
καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς Υἱόν;»

«Τίτεις, Μαριάμ, τὸν θεάνθρωπον λόγον,
Καὶ μακαριστὸν ἄλλο ὠδίνεις λόγον,
Τὸν μὲν, δι' αὐτῆς τῆς προῆς τῆς ἐνθέου,
Τὸν δε, πρὸ αὐτῆς τῆς προῆς τῶν ἐγκάτων».

Μαρία Πινέλλη

FROHEN ELLEN FRIES

Ἡ Σουηδικὴ ἔχασε σπουδαῖον πράγοντα τοῦ γυναικείου
ζητήματος διὰ τοῦ ἐν Στοκχόλμῃ ἐπισυμβάντος θανάτου τῆς
Frøhen Ellen Fries τῆς πρώτης Σουηδικῆς τῆς δεχθεῖσης
τὸν τίτλον δόκτωρος τῆς Φιλοσοφίας.

Κόρη τοῦ πατριῶτος Fries, συνταγματάρχου τῆς Ἐφε-
δρείας, καὶ τῆς συζύγου τοῦ Μαρίας, ἐγεννήθη τῷ 1855 ἐν
Rödsle τῆς Kalmar. Τὴν διὰ τὰ γράμματα ἀγάπην τῆς
μεγάλως ἐνεθάρρυνον οἱ γονεῖς τῆς, οἵτινες δὲν ἐθεώρησαν ὡς
ἦτο σὺνήθης τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, τὴν ἀνατροπὴν τῆς θυγα-
τρὸς τῶν συμπληρωθεῖσαν ἅμα ὡς ἔμαθε τὴν κατὰ τὴν ἡλικίαν.
Τῷ 1870 αἱ γυναῖκες ἀπέκτησαν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ συναγω-
νίζωνται εἰς τὰς Πανεπιστημιακὰς ἐξετάσεις, καὶ ἡ Ἐλένη
Fries ὑπῆρξε μία ἐκ τῶν πρώτων τῶν ἐπωφεληθεισῶν τῆς
εὐκαιρίας αὐτῆς. Εἰς ἡλικίαν 19 ἐτῶν ἔδωκε γυμνασιακὰς
ἐξετάσεις ἐν Στοκχόλμῃ, καὶ μετὰ ἐν τῇ δύο ἔτη ἐν μέρει
ἀφιερωθέντα εἰς τὴν σπουδὴν ξένων γλωσσῶν, εἰτ' ἦλθεν εἰς
τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Upsala· τῷ 1877 ἔδωκε τὰς πρακτι-
κὰς ἐξετάσεις, τὸ δὲ 1883 τὰς ἐπ' ἀδείας ἐξετάσεις τῆς φι-
λοσοφίας. Τὸ αὐτὸ ἔτος ἀπέκτησε τὸν τίτλον δόκτωρος τῆς

Φιλοσοφίας. Κατόπιν ἐπὶ πολὺ ἐδίδασκεν εἰς σχολεῖα θηλέων
ἐν Στοκχόλμῃ καὶ τὸ 1890 διωρίσθη ἐπιθεωρήτρια ἐν τῇ
Ahlinska σχολῇ ὅπου διωργάνωσε καὶ μέχρι τοῦ θανάτου
τῆς ἐπέβλεπε τὸ τμήμα τῶν Γυμνασιακῶν ἀπολυτηρίων
ἐξετάσεων.

Ἡ Ἐλένη Fries ὑπῆρξε καὶ δικακεκριμένη συγγραφεὺς
καὶ ὁμιλήτρια εὐγλωττος ἐπὶ ἱστορικῶν θεμάτων. Ἦτο ἡ
πρώτη βιογράφος τῶν συμπατριωτῶν τῆς δημοσιεύσασα με-
ταξὺ ἄλλων τὰς «Σουηδικὰς» ἔργον ἐπαξίως προκαλέσαν
τὸ ἐνδιαφέρον πάντων. Ἐγραψε μίαν σειρὰν «Ἐπιφανῶν Γυ-
ναικῶν», «Εἰκόνας ἀρχαίου Σουηδικοῦ βίου» τὸν «Erik Oxen-
sijerna», βιογραφικὴν μελέτην, εἶχεν ἀρχίσει δὲ κατὰ τὰ
Χριστούγεννα νὰ δημοσιεύῃ χάριν τῶν σχολείων καὶ τὴν σει-
ρὰν τῶν «Πεπαιδευμένων Σουηδῶν» Αἱ λαϊκὰ περὶ ἱστο-
ρίας ὁμιλίαι τῆς, γενόμεναι μὲ ὕφος γλαφυρὸν, καλλιπεπὲς
καὶ ἀπλοῦν συνεκέντρωναν πολὺν κόσμον. Ἐδείκνυε μέγα
ἐνδιαφέρον δι' ἅπαντα τὰ ζητήματα τῆς ἡμέρας, εἴτε πολι-
τικά, φιλολογικά, κοινωνικά ἢ ἐκπαιδευτικά, καὶ ἐλάμβανεν
ἐνεργὸν μέρος εἰς τὰ πλεῖστα τῶν ὑπὲρ τῆς χειραφετή-
σεως τῆς γυναικὸς ζητημάτων. Ὑπῆρξεν ὁ κύριος μοχλὸς εἰς
τὴν ἵδρυσιν τῆς ἐνώσεως τῆς Fredrika Bremer, Nya Idun,
τῆς ὁποίας ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐχηρημάτισε πρόεδρος, μόνη τῆς
δὲ ἵδρυσεν τὴν Γυναικείαν Ἐθνικὴν Ἐταιρίαν, τῆς ὁποίας ἦτο
καὶ ἀντιπρόεδρος. Ἀπέστειλεν ἀνταποκρίσεις περὶ τῆς ἐπι-
τροπῆς τῶν Σουηδίδων κατὰ τὴν ἐν Σικάγῳ Παγκόσμιον
Ἐκθεσιν τοῦ 1893, καὶ συνειργάσθη εἰς τὴν κατὰ τὴν αὐτὴν
ἐποχὴν ἐκδοθεῖσαν Κοινωνικὴν θέσιν τῶν Σουηδίδων. Πλὴν
αὐτῶν διωργάνωσε κατὰ τὴν ἐν Στοκχόλμῃ ἔκθεσιν τὸ δια-
μέρισμα τῶν σχολείων τῶν κορασιῶν ἐν τῇ Γυναικείᾳ
Ἐκπαιδεύσει.

Μὲ ὄλας αὐτὰς τὰς σπουδαίας ἀσχολίας τῆς ἡ Ἐλένη
Fries ποτὲ δὲν παρημέλησε τὰ οἰκιακά τῆς καθήκοντα. Ὑ-
πῆρξεν ἀφωτισμένη καὶ τρυφερὰ θυγάτηρ. Κατὰ τὸ λέγειν
μίας φίλης τῆς ἀκατέχεν εἰς ἀπίστευτον βαθμὸν τὴν δύνα-
μιν τοῦ νὰ ἐνισχύῃ πάντας τοὺς περὶ αὐτήν. Ἦτο ὡς ἡλια-
κὴ ἀκτίς καὶ διὰ τοὺς φίλους τῆς καὶ διὰ τὴν κοινωνίαν.
Ὁ ἐνθουσιασμός τῆς, ἡ εὐσέθειά τῆς, καὶ τὸ ἀγνὸν τοῦ χα-
ρακτηρῆος τῆς συνδυαζόμενα μετὰ θερμοῦ πατριωτισμοῦ τὴν
καθίσταν λαμπρὰν ἡγήτιδα τῆς νεότητος καὶ εὐγενὲς ὑπό-
δειγμα διὰ τὴν μέλλουσαν γενεάν. Ἐκέρδιτε τὴν εὐγνωμο-
σύνην τῶν ὁμοφύλων τῆς, ἀνοίξασα εἰς αὐτὰς νέαν ὁδόν, καὶ
ἀπετέλεσε τὸ πραγματικὸν ἰδεῶδες τῆς γυναικὸς, κατέχου-
σα πρὸς τὰς μεγάλας γνώσεις καὶ πᾶσιν τὴν γυναικείαν
λεπτότητα.

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

Ὅλγα Κουζη

Η ΜΑΓΙΣΣΑ

(Συνέχεια)

Ἐν προφανεῖ στενοχωρίᾳ, διότι τόσο ἀποτόμως ἔχασε
τὴν συντροφίαν τῆς ὡραίας κόρης ὁ Κώστας ἐσκέπτετο:
Ἦμπούσα καὶ ἐγὼ νὰ γράψω εἰς τὴν μητέρα μου ὅτι ἔ-
φθασα καλὰ καὶ νὰ φέρω τὸ γράμμα μου εἰς τὸ ταχυδρο-
μεῖον, εἰς τὸ ὅποσον θὰ ἐπανεύρω καὶ τὴν Ἀμερικανί-
δα μου.

Καὶ χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν διηυθύνθη εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ
ξενοδοχείου καὶ ἔγραψε μίαν συντομωτάτην ἐπιστολὴν εἰς
τὴν μητέρα του, τὴν ὁποίαν ἐπῆγεν ἀμέσως μόνος του εἰς
τὸ ταχυδρομεῖον. Ἀφοῦ τὴν ἔρριψεν, ἐπροχώρησεν ἕως τὸ τη-
λεγραφεῖον, ἀποκηρυσσόμενος καὶ τηλεγράφημα ἀκόμη νὰ
στείλῃ, ἀδιάφορον που, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ εὕρισκε τρῶ-
πον νὰ συναντηθῇ μετὰ τὴν Ἄνναν.

Ἡ ἀπογοήτευσίς του ἦτο μεγάλη ὅταν, εἰσελθὼν εἰς τὸ
τηλεγραφεῖον, δὲν τὴν εἶδεν οὔτε ἐκεῖ. Ἐν τούτοις ὅσοι δι-
δουν τηλεγραφήματα, ἐδῶ τὰ δίδουν ἐσκέφθη καὶ κόσμος ἀρ-
κετὸς ἐπερίμενεν ἐκεῖ τὴν σειρὰν του διὰ νὰ δώσῃ τηλε-
γράφημα.

Ἡτοιμάζετο λοιπὸν νὰ ἀναχωρήσῃ, ὅταν αἴφνης ἤκουσε
τὸ φροῦ-φροῦ μεταξωτοῦ φορέματος καὶ σιρραφεί εἶδε τὴν
κόρην νὰ καταβαίνει ἀπὸ τὸ δεύτερον πάτωμα. Ἐκείνη τοῦ
ἐμειδίασε καὶ ἐφάνη εὐχαριστημένη, διότι τὸν συνήτησεν
ἐκεῖ.

— Ἐτηλεγράφησα καὶ ἐγὼ εἰς τὴν οἰκογένειάν μου ὅτι
ἔφθασα.

— Εἶσθε ἔγγαμος; εἶπεν ἡ κόρη φυσικώτατα.

— Ὅχι, ἀπήντησεν ὁ Κώστας, ὁ ὁποῖος ἐδέχθη ὡς ψυ-
χρολουσίαν τὴν ἐρώτησιν αὐτήν. Ἐφαίνετο λοιπὸν γέρον,
ἐσκέφθη· καὶ χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ ἐστεναζεν.

Εἶχαν ἐξέλθει εἰς τὴν αὐλὴν καὶ ἡ Ἄννα διηγεῖτο πῶς
διὰ νὰ μὴν περιμένη ἐζήτησε τὸν διευθυντὴν τῆς ὑπηρεσίας
καὶ κατάρθρωσεν, ὅστε τὸ τηλεγράφημά τῆς νὰ φύγῃ πρῶ-
τον. Ὅτι εἶνε τόσο εὐτυχὴς ὁ πατέρας, ὅταν μάθῃ ὅτι ἐπε-
ριποιήθη τὸς συμπολίτας μου. Ἐπειτα ἐτηλεγράφησα καὶ
εἰς Πάτρας εἰς μίαν φίλην καὶ ἕνα φίλον μου, μὲ τοὺς
ὁποῖους ἦλθα ἐδῶ καὶ οἱ ὁποῖοι ἠναγκάσθησαν νὰ φύγουν
αἰφνιδίως.

— Ὅχι ἀντικαταστήσω τοὺς φίλους σας, εἶπεν ὁ Κώστας
καὶ τίθεμαι ἀμέσως εἰς τὰς διαταγὰς σας. Ποῦ θέλετε νὰ
ὑπάγωμεν;

— Ἐχω τὸ πρόγραμμά μου ἑτοιμον. Τὸ πρῶτ' ἀλλη-
λογραφίαν, τηλεγραφεῖον, μικρὸν περίπατον καὶ ἀγῶνας.
Τὰ δύο πρῶτα ἔγιναν. Καὶ μόλις εἶνε ἐννέα Ὁι ἀγῶνες
θὰ ἀρχίσουν εἰς τὰς δέκα. Λοιπὸν ἔχομεν μίαν ὥραν διὰ
περίπατον. Βεβαίως ἡ σκόνη εἶναι τόσο ὀχληρὰ, ἀλλ' ὁ
οὐρανὸς εἶναι τόσο ὡραῖος, ἡ ἀτμοσφαῖρα τόσο γλυ-
κειά..... Εἶχαν ἐξέλθει τοῦ τηλεγραφεῖου καὶ ἐφαίνοντο
δισταζόντες ποῖον δρόμον νὰ ἀκολουθήσουν. Μία ἰδέα! εἶ-
πεν ἡ Ἄννα. Πηγαίνετε μετὰ τὸ ποδήλατον;

Μόνον μετὰ τὸ ἰδικόν μου, ἀπήντησεν ὁ Κώστας, τὸ ὅποσον
δὲν ἔφερα μαζὶ μου.

Τότε αὖς περιπατήσωμεν. Ἐχω ἰδεῖ περισσότερον τὴν πό-
λιν πρὸς αὐτὸ τὸ μέρος καὶ εἶδει τὴν πρὸς τὴν πλατεῖαν
τοῦ Συντάγματος πλευρὰν, ἐνῶ διηυθύνετο πρὸς τὴν ὁδὸν
Σταδίου.

Καὶ τί ἀγῶνες εἶνε σήμερον τὸ πρῶτ'; ἠρώτησεν ὁ Κώ-
στας. Βλέπετε ὅτι ἀντὶ νὰ χρησιμεύσω ἐγὼ ὡς ὀδηγὸς θὰ
μὲ ὀδηγήσετε σέτις.

Σήμερον εἶναι ξιφασικὴ καὶ τὸ ἀγώνισμα αὐτὸ με ἐνδια-
φέρει πολὺ. Εἰς τὸ σχολεῖον ἤμην ἡ καλλιτέρξ ξιφομάχος
καὶ ἐὰν ἐδέχοντο κυρίας βεβαίως θὰ ἐλάμβανα μέρος.

Εἶχαν στραφῆ τὴν γωνίαν τῆς ὁδοῦ Σταδίου, διευθυνόμε-
νοι πρὸς τὴν πλατεῖαν τῆς Ὀμονοίας. Ὁ Κώστας ἐστάθη.
Ὅστε εἶσθε ξιφομάχος, τὴν ἠρώτησε μὲ ἐκπληξιν.

Ναί, ἀγαπῶ τὸ σπαθί, ὡς ἀγαπῶ ὅλας τὰς ἀσκήσεις.
Δὲν τρέχω βεβαίως. Ἄλλ' εἰς ἀνοχὴν δρόμου θὰ ἡμπο-
ρούσα νὰ συναγωνισθῶ με οἰονδήποτε.

Ὁ Κώστας ἐσκέπτετο ὅστε ὅσα εἶχεν ἀναγνώσει εἰς τὰς
ἐφημερίδας δι' Ἀμερικανίδας μονομαχοῦσας ἦταν ἀληθῆ!
Καὶ ἐν τούτοις ἡ κόρη ἐκείνη κάθε ἄλλο ἐφαίνετο παρὰ ἀν-
δρογυναικῆ. Ἦτο νέα χαρίεσσα, εὐμορφη, ἐνδυμένη μὲ πολ-
λὴν καλλιαιθισίαν καὶ τόσο ἡμερῆ!.. ἐφαίνετο καμω-
μένη διὰ νὰ συμβιβάζεται με ὄλους.

Αὐτὸς ὁ δρόμος ἐπήγαινε κατ' εὐθείαν εἰς τὸ Σταδίου καὶ
δι' αὐτὸ τὸν ὀνόμασαν ὁ δ ὁ ν Σ τ α δ ἰ ο υ; ἠρώτησεν ἡ
κόρη.

Ὁ Κώστας δὲν εἶχεν εἰδήσιν. Προσεφέρθη ὡς ὀδηγὸς, χω-
ρὶς νὰ ἤξευρῃ καλὰ, καλὰ, ὁ ἴδιος τίποτε περισσότερον ἀπὸ
τοὺς κεντρικότερους δρόμους καὶ τὰ μᾶλλον γνωστὰ μνη-
μεῖα. Εἰζέυρε τὰς ὀνομασίας τῶν δρόμων, ἀλλὰ τὸ δ ι α τ ἰ
τοῦ κάθε ὀνόματος τοῦ ἦτο ἐντελῶς ἀγνωστον.

Πρέπει νὰ πάρω καὶ ἐγὼ ἕνα ὀδηγὸν καὶ νὰ μελετήσω
ἐσκέφθη. Καὶ διὰ νὰ ἀπαντήσῃ κατὰ Βεβαίως, φυσικὰ,
ἄλλως δὲν θὰ εἶχε λόγον ἢ ὀνομασία αὐτή.

Ἡ ὁδὸς Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ, ἔπρεπε νὰ ὀνομασθῇ ὁδὸς
Ἄ β ε ρ φ . . .

Ὁρισμένως ὁ Κώστας ἤρχισε νὰ στενοχωρῆται. Ποῦ διὰ-
βολο νὰ εὕρισκετο αὐτὴ ἡ ὁδὸς καὶ τί θὰ τοῦ ἔλεγεν ἀκόμη
διὰ τὸν Ἡρώδην αὐτὸν τὸν Ἀττικόν, διὰ τὸν ὅποσον ἐνεθυ-
μεῖτο ὅτι εἶχε κτίσει τὸ Σταδίου, καὶ εἶχε μάθει εἰς τὸ
σχολεῖον, καὶ ἄλλα πράγματα περὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ τόσο ἔτη
τώρα, τὰ εἶχε λησμονήσει ἐντελῶς. Ἐκεῖ εἰς τὴν Κων-
σταντινούπολιν, ὅπως ἔζη αὐτὸς μετὰ τοὺς ξένους μᾶλλον παρὰ
μετὰ τοὺς Ἕλληνας, ἐφημερίδας ἑλληνικὰς δὲν ἐδιδάχθη πολὺ,
ἀλλ' οὔτε βιβλία ἑλληνικά, δὲν ἦτο τόσο ἐνήμερος μετὰ
καθέκαστα τῆς ἱστορίας καὶ τῆς τοπογραφίας τῆς Ἑλλάδος.

Διὰ νὰ ἀποφύγῃ δὲ νέας ὀνομασίας ἀπήντησεν εἰς τὴν
κόρην τὴν στερεότυπον πλέον ἐρώτησιν. Καὶ πῶς εὕρισκε-
τε τὰς Ἀθήνας;

Ὡ! πολὺ ὡραία πόλις, μὲ πολὺ ὡραία. Ἐτοιμάζω μᾶ-
λιστα μίαν περιγραφὴν, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν βάζω ὄλον
τὸν θαυμασμόν μου.

Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι;

Δὲν τοὺς γνωρίζω. Χθὲς εἶδα πολὺν κόσμον εἰς τὸ στά-
διον, ἀλλὰ ἤμουν τόσο συγκεινημένη, τὸ σύνολον τῆς ἐ-
οργῆς τόσο με κατέπληξεν, ὅστε δὲν ἐπρόσεξα εἰς τὰς λε-
πτομερείας. Ὅπως δὴποτε οἱ ἄνδρες εὐμορφοί, παρασπῆ-
ματα ὡραῖα καὶ φυσιογνωμίαι πολὺ συμπαθητικαί.

Δὲν εἶμαι Ἀθηναῖος, δεσποινίς, ὅστε ἠμπορεῖτε νὰ εἰ-
πῆτε ἐλευθέρως τὴν γνώμην σας.

Ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ εἶπω τὴν γνώμην μου καὶ διὰ σας, δὲν
θὰ εἶχα καμμίαν δυσκολίαν. . .

Κινεῖτε πολὺ τὴν περιέργειάν μου. Καὶ θὰ ἐλέγατε; . .

— Ὅτι εἶσθε ὡραῖος ἄνδρας. Τύπος τέλειος Ἑλληνικός.
Κρίμα ὅτι ἐφυγεν ἡ φίλη μου, ἡ ὁποία εἶνε ζωγράφος. Βε-
βαίως θὰ σας ἠγάπαζε νὰ ποζάρετε. Καὶ αἴφνης ὡς ἐνθυ-

μηθεύσα. "Α! καλὰ ἔλεγα ὅτι κάπου σὰς εἶδα. Ἡ φίλη μου ἔχει ζωγραφίσει εἰς ἓνα σύμπλεγμά της αὐτὸ ἔρωσ καὶ ἡ ψυχὴ νομίζω βεβαίως αὐτὸ εἶναι. ὁ ἔρωσ της σὰς ὁμοιάζει πολὺ. Φαίνεται ὅτι τὸ μοντέλο της θὰ σὰς ὁμοιάζε . . .

Ὁ Κώστας εἶχε κολακευθῆ, διότι ἡ "Αννα τὸν εὕρισκεν ὠραῖον, ἀλλ' εἶχε παρὰξενευθῆ, διότι τοῦ τὸ ἔλεγε μὲ τόσῃν εὐκολίᾳ, χωρὶς καμμίαν περιστροφὴν. Ἡσθάνετο ἀπὸ τὴν ἀφέλειάν της ὅτι τῆς ἤρσεν ὡς ἓνας οἶος δῆποτε εὐμυρφος τύπος, ἀλλ' ὅτι δὲν ὑπῆρχε φόβος νὰ τῆς συμβῆ ὅ,τι συνέβαινε εἰς τὰς ἄλλας γυναῖκας, μὲ τὰς ὁποίας ἐγνωρίζετο.

Δὲν ἐτόλμησεν ἄλλως τε νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ὁμιλίαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ζευμορφίας. Θὰ ἤθελε νὰ τῆς ἀνταποδώσῃ τὸ κομπλιμέντο, ἀλλ' ἐφοβεῖτο μὴ φανῆ πολὺ βαπα. Ἐπειτα ἡ κόρη ἐκείνη, ἡ ὁποία τόσῃν ἐμπιστοσύνην εἶχε δεῖξει πρὸς αὐτὸν καὶ μὲ τόσῃν οἰκειότητά καὶ ἀφέλειαν ἐφέρετο μαζῆ του, τοῦ ἐπεβάλλετο. Ἀναντιρρήτως ἐγένετο δειλὸς μαζῆ της καὶ ἐφοβεῖτο μήπως τῆς φανῆ ἀνόητος. Ἐνοοῦσεν ὅτι αἱ στερεότυποι φιλοφρονήσεις, αἱ ὁποῖαι γίνονται συνήθως εἰς ἄλλα κορίτσια τῆς ἡλικίας της θὰ τὴν ἐκούραζαν, καὶ ἴσως θὰ τὴν δυσηρέστουν. Ἐφαίνετο τόσον διαφορετικὴ ἀπὸ τὰς ἄλλας. . .

Καὶ χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ ἡ μνήμη του ἐπέταξεν εἰς μίαν ἄλλην γυναῖκα, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀγαπήσει καὶ ἡ ὁποία ἡμ-

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ἐλειεν ἡ Hilda ὄρφανὴ πατὴρ καὶ μητὴρ πολὺ μικρὰ μέλις τσαρῶν ἐτῶν. Ἄλλ' ἡ καλὴ της μάμη τὴν ἀνέτρεφε μὲ ὄλην τὴν τρυφερότητα καὶ τὰς περιποιήσεις χαϊδεμένου παιδιοῦ, καὶ δὲν ἠσθάνθη διόλου τὴν ὄρφανίαν της· παιδί τοῦ παιδιοῦ μου, ἔλεγεν ἡ καλὴ γραῖα, εἶναι δύο φορτὶς παιδί μου. Ἐπάγγελμά της ἦτο νὰ πωλῆ ἄνθη. Ὅταν ὁ καιρὸς ἦτο καλὸς, εἶχε καὶ τὴν μικρὰν πλησίον της, δις τῆς ἐβδομάδος εἰς τὴν ἀγοράν, τὰς μετασημβρινὰς της ὥρας εἰς τὴν συνήθη της θέσιν, τὸ Abiinsterbruche, ὅπου ἐστέκετο πωλοῦσα.

Εἶχαν γνωρίσει τὴν Hilda οἱ πελάται τῆς μάμης καὶ οἱ διαβάται ἀκόμη, οἵτινες συνήθως διήρχοντο ἀπὸ τὸ μέρος ἐκεῖνο, μὲ μεγάλην εὐχαρίστησιν ἐλάμβαναν τὰ ἄνθη ἀπὸ τὰ τρυφερά της χεράκια, ὅτε ὑψώνουσα αὐτὰ τὰ ἔψαλλε μὲ τὴν λεπτὴν παιδικὴν της φωνήν: "Ὁραῖα μυρωδάτα ἄνθη, ἐδῶ εἶναι δροσερὰ ἄνθη. Κῆποτε ἐπήγαινε καὶ εἰς τὸ νηπιαγωγεῖον.

Μέχρι τοῦ ἐβδόμου ἔτους ἐπέρασε τὴν ζωὴν της παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς μάμης· ὅταν συνεπλήρωσε τὸ ἔβδομον ἔτος ἤρχισε νὰ πηγαίνῃ πλέον τακτικὰ εἰς τὸ σχολεῖον. Ἐνα συμμαθητὴν της, τὸν μικρὸν Ἐρρίκον, τὸν ὅποιον καὶ εἰς τὸ νηπιαγωγεῖον εἶχε γνωρίσει, ἐπρότιμα ὄλων τῶν ἄλλων συμμαθητῶν, διότι ἦτο καλὸς, διότι ὅταν κανεὶς τὸν ἤρώτα τι διὰ τὸ μάθημα τὸ ἔλεγε, χωρὶς νὰ περιγελάσῃ τὸν ἑρωτῆσαντα. Ὁ Ἐρρίκος ἦτο ἐπίσης ὄρφανός, ἀλλὰ μὲ τὴν διὰφορὰν ὅτι ἦτο πλούσιος καὶ ἔμενε εἰς τῆς θείας του, ἧτις ἦτο πλουσιωτέρα ἀκόμη. Εἶχαν περάσει ὄλας τὰς τάξεις τῆς πρώτης προκαταρκτικῆς σχολῆς, ἔφθασαν τὴν δευτέραν, καὶ ἦσαν ἀχώριστοι πάντοτε. Ἀλλήλοδοθοῦντο ὅταν ἔγραφαν τὰ χρέη των, ἔβαιαν εἰς τὰ διαλείμματα μαζῆ, εἰς τὰς ἐκδρομὰς καθ' ἐβδομάδα, ὅτε τοὺς ὠδήγουν οἱ διδάσκαλοι, ἔτρεχαν ὁ εἰς παρὰ τὸν ἄλλον ἀνὰ τὰ ὄρη τοὺς

ποροῦσε νὰ φέρῃ ἀκόμη τὸ ὄνομά του, ἐὰν ἤθελε. . . Δὲν ὠμοιάζεν ὁ ἰδικὸς της χαρκατῆρ μὲ τὸν τῆς νέας συντρόφου του, ἀλλὰ πόσον διαφορετικὴ καὶ ἐκείνη ἀπὸ τὰς ἄλλας γυναῖκας, τὰς ὁποίας εἶχε γνωρίσει ἔως τότε.

Εἶχαν φθάσει εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ὀμονοίας, ἡ ὁποία ἦτο ὄλη σημαιστόλιστος καὶ δαφνοστεφανωμένη. Τὰ περίξ καφενεῖα ἦσαν γεμάτα ἀπὸ κόσμον. Ἐν γένει εἰς τοὺς δρόμους ἡ κίνησις ἦτο μεγάλη, διότι εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς ξιφασκίας θὰ ἐπήγχιαν πολὺ ὀλίγοι, καὶ διότι δὲν θὰ ἐγίνοντο εἰς τὸ Στάδιον καὶ διότι δὲν ἐπαρυσίαζε τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἀσκήσεως τὸ ἐνδικέρον, τὸ ὅποιον παρυσίαζαν τὰ ἄλλα. Οἱ ξένοι οἱ φθάσαντες τὴν προηγουμένην εἶχαν χυθῆ εἰς τοὺς δρόμους, ἄνδρες γυναῖκες καὶ παιδιὰ μαζῆ, χωρὶς ἐν τούτοις μεθ' ὄλων τὸν συνοστισμὸν νὰ παρατηρῆται ἡ ἐλαχίστη ἀταξία.

Πολλοὶ ξένοι θὰ εἶναι ἐδῶ, διότι βεβαίως αἱ περισσότεραι ἀπὸ τὰς φυσιογνωμίας αὐτὰς κάθε ἄλλο εἶναι παρὰ ἑλληνικαί.

Καὶ πολλοὶ ἐπαρχιώται, εἶπεν ὁ Κώστας.

Εἰξεύρετε τί παρκατῆρῶ; εἶπεν ἡ κόρη. Οἱ Ἀμερικανοὶ ὁμοιάζουν πολὺ μὲ τοὺς Ἑλληνας. Εἶναι περίεργος ἡ ὁμοιότης αὐτῆ.

Ἄν κρίνῃ κανεὶς ἀπὸ σὰς αἱ Ἀμερικανίδες ὁμοιάζουν τὰς ἀρχαίας Ἑλληνίδας.

λόφους, τὰς καλιδάς, ἐθύμασαν ἀναριθμήτους φορὰς τὴν ἀνατολὴν καὶ δύσιν τοῦ Ἥλιου, ἤκουσαν τὴν μαγικὴν τῶν πτηνῶν φωνὴν εἰς τὰ πυκνὰ τοῦ δάσους δένδρα, τὸν σιγανὸν τοῦ ρύακος φλοίσθον, τὴν πάταγον τῶν ὀμητικῶν ποταμῶν· τὸν χειμῶνα εἰς τὸν πάγον, ὃ ἡ διασκέδασις ἐκείνη ἦτο ἡ μεγαλειτέρα των χαρὰ· κρατούμενοι σφιγκτὰ ἀπὸ τὸ χέρι, ἐνῶ ἄπλωναν τὸ ἄλλο ὡς πτέρυγα πτηνοῦ ἐπαγοδρόμου, μὲ τοὺς ἐλιγμούς καὶ τὴν χάριν χελιδόνων. Ὅταν ὁ εἰς ἔκκαμιν μικρὸν παραπάτημα καὶ ἐκλινε πρὸς τὴν γῆν, τὸν ὑπεστήριζεν ὁ ἄλλος, καὶ τότε τὴν χαρὰν τοῦ θριάμβου των ἐμαρτύρει ὁ κρυστάλινος γέλωσ των.

Διέρρευαν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὰ ἐπτὰ σχολικὰ ἔτη τῶν δύο προκαταρκτικῶν σχολῶν, ἦλθε πλέον ὁ καιρὸς ὅπου θὰ ἐχωρίζοντο. Πολλὰκι εἶχαν συνομιλήσει διὰ τὰ σπῆτια των καὶ διὰ τὰ σχέδια τὰ ὁποῖα εἶχον δι' αὐτοὺς οἱ κηδεμόνες των. Ὁ Ἐρρίκος ἔλεγεν, ὅτι ἀφοῦ ἤθελεν ἀκούσει τὰ μαθήματα τοῦ Γυμνασίου, θὰ ἐπήγαινε εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον, ὅπου κατὰ πάντα πιθανότητα θὰ ἐγένετο μηχανικός, διότι εἶχε τάσιν εἰς τοῦτο. Ἡ Hilda ἀπ' ἐναντίας ἤκουεν ἀπὸ τὴν καλὴν της μάμην ὅτι θὰ ἐδιδάσκετο πλέον ἐπάγγελμά τι, ὡς τοιοῦτον δὲ εἶχον ἐκλέξει τὸ τῆς σιδηρωτρίας· θὰ ἐπήγαινε λοιπὸν εἰς κάποιαν σχολὴν σιδηρώματος· ὑπεσχέθησαν ὅμως νὰ μείνουν πάντοτε φίλοι. Ἀφῆκαν τὴν σχολὴν. Παρῆλθεν ἡμισυς χρόνος καὶ συνητήθησαν μόνον μίαν φορὰν· ἀλλ' ὅταν ἦλθεν ὁ πάγος, ἐπήγαν πάλιν εἰς τὴν συνήθη των λήμνην, τί χαρὰ καὶ διὰ τοὺς δύο! συνωμίλησαν πολὺ παγοδρομοῦντες, ὁ καθ' εἰς διηγῆτο τὰ κατ' αὐτὸν· ἀλλὰ δὲν ἐσυμφώνουν πλέον αἱ διηγῆσεις καὶ ἰδέαι των· ἡ Hilda ἔλεγεν ὅτι ἤκουεν εἰς τὸ ἐργαστάσιον, πράγματα ἀπλούστατα ἐνῶ ὁ Ἐρρίκος ἐγνωρίζε σπουδαιότερα καὶ ὀρειότερα. Εἶχεν ἀρχίσει νὰ μανθῆνῃ καὶ τὰς ἀρχαίας γλώσσας. Τῶρα αἱ γνώσεις του ἦσαν πολὺ περισσότεραι. Ἐπέρασε καὶ δευτέρος χρόνος, ἐβλέποντο ὅμως σπανιώτατα.

Μίαν ἡμέραν ὅπου ἡ Hilda ἔφρεν ἐν μέγα δέμα ἀσπρορροῦχων σιδηρωμένων εἰς μίαν πελάτιδα, τὸν εἶδεν ἀπὸ μακρὰν, ἐκείνη ἦτο εἰς ἓνα πλάγιον δρόμον, ὁ Ἐρρίκος διήρχετο εἰς τὸν κεντρικόν, ἀλλ' ἦτο μὲ τρεῖς ἄλλους συμμαθηταί του βεβαίως θὰ ἦσαν. Ἐστρεψε τυχαίως τὴν κεφαλὴν του πρὸς τὸν πλάγιον δρόμον, τὴν εἶδεν,

Ἄλλ' εἶμαι κόρη Ἑλληνίδος ἐγώ. Ἄλλως τε μὲ τὰ κόκκινά μου αὐτὰ μαλλιά προυσιάζω ἓνα περίεργον τύπον. Καὶ ἔπειτα γελῶτα : β εἶπω ὅτι πολὺ ὠμιλήσαμεν διὰ τοὺς ἐκυτοὺς μας Ἐγὼ δι' ἐτῶς καὶ σεις δι' ἐρέ. Μοῦ ἀρέσκετε καὶ φαίνουμι νὰ σὰς ἀρέσω. Δι' αὐτὸ ἐγίναμεν καὶ τόσον γρήγορα φίλοι. Καὶ θέλετε νὰ σὰς εἰπῶ τὴν ἀλήθειαν; Πολὺ μὲ εὐχαριστεῖ ἡ γνωριμία σας, διότι μοῦ ἀφῆρτε μίαν ἀπογοήτευσιν. Μὲ εἶχαν κάμει νὰ πιστεύσω ὅτι ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ἐπιτρέπεται μίαν κόρη νὰ κάμῃ γνωριμίας μὲ κυρίουσ καὶ τοῦτο διότι οἱ κύριοι ἀμέσως φλερτάρουν μαζῆ της καὶ τὴν ἐκθέτουν. Μὲ εἶχαν κάμει νὰ πιστεύσω ἀκόμη, ὅτι οἱ ἄνδρες ἐδῶ εἶναι ἄνθρωποι ἐπιειθεῖς εἰς τὰς μετὰ τῶν γυναικῶν σχέσεις των, ὅτι δὲν εἰξεύρουν νὰ σέβονται τὴν γυναῖκα.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ

Τὸ Δένδρον τῶν Χριστουγέννων ἔτοιμον εἰς τὴν Μεγάλην αἴθουσαν τῆς Μουσικῆς Ἐταιρίας συμβολίζει καὶ πάλιν τὴν ὠραίαν εορτὴν τῆς ἀναγεννήσεως τῆς ἀνθρωπότητος διὰ τῆς γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος τοῦ κόσμου.

Καὶ θὰ προσέλθῃ ὁ κόσμος τῶν μικρῶν καὶ ὁ κόσμος τῶν ἀθῶων νὰ εορτάσῃ τὴν εορτὴν ἐκείνου, ὁ ὅποιος ὑπῆρξε παιδίον ὡς αὐτὰ, καὶ ἔδωκε τὴν παιδικὴν του ἡλικίαν ὡς τὸν τύπον τοῦ κ' οὐ καὶ ἀφελούς καὶ φιλοστόργου παιδιοῦ, τὸ ὅποιον μεθ' ὄλην τὴν θεότητα

ἀλλὰ ἡ διότι ἦτο μακρὰν, ἡ διότι ἦτο μὲ φίλους· δὲν τὴν ἐχαίρεισε τοῦτο ἐκείστις πολὺ εἰς τὴν Hilda πῶς! ὁ Ἐρρίκος ὁ φίλος της, ὁ συμμαθητῆς της ὁ καλὸς, ὁ τόσον μετριόφρων, ν' ἀποφύγῃ τὸν χαιρετισμὸν της! τί ἐσῆμινε τοῦτο ἀράγες;

Τὸ βράδυ ὅταν εἶδε τὴν μάμην της, τὴν φίλην, εἰς τὴν ὁποίαν ἐνεπιστεύετο ὅλα της: τὰ μυστικά, ἐρρήθη εἰς τὴν ἀγκάλην της καὶ διηγῆθη μὲ δάκρυα τὸ συμβῆν, προσθέτουσα ὅτι θὰ ἤλλασσεν εὐχαρίστως τὸ ἐπάγγελμά της μὲ κάποιον ἄλλο λεπτότερον, διότι ἐνόμιζεν ὅτι τὸ δέμα τῶν ἀσπρορροῦχων ἡμποδίζει τὸν Ἐρρίκον νὰ τὴν χαιρετήσῃ. Τῆς ἐφαίνετο, ἔλεγεν, ὅτι τὸ ἀνέγνωσεν εἰς τὸ βλέμμα του. Συνεσκέφθησαν καὶ ἀπεράσισαν νὰ γίνῃ ράπτρια φορεμάτων γυναικείων.

Ἐρχισε τὸ νέον της στάδιον, προῦδυσεν, ὅπως καὶ εἰς τὸ σιδηρωμα, τὸν Ἐρρίκον ὅμως δὲν εἶδε πλέον, δὲν ἔτυχε νὰ τὸν συναντήσῃ πουθενὰ καὶ εἶχαν παρῆλθει δύο ἔτη· ἀλλὰ καὶ ὅπως ἦτο περιωρισμένη ἐπάνω εἰς τὸ ὑπερῶν, ὅπου ἔροσπᾶν ποῦ νὰ τὸν ἴδῃ· καὶ τὰς Κυριακὰς ἀκόμη δὲν τὸν συνήντησε· ἀλλ' ἦτο τοῦτο σύμπτωσις ἡ ἀπέφυγε τὴν συνάντησιν ὁ Ἐρρίκος; Τὴν τελευταίαν αὐτὴν σκέψιν δὲν ἤθελε νὰ παραδεχθῆ· ἦτο ἀδύνατον ὁ τόσον εὐγενὴς τὴν ψυχὴν Ἐρρίκος νὰ ἔγινε ματαιόφρων καὶ κοῦφος.

Τότε τῆς ἐπῆλθεν ἄλλη ἰδέα: νὰ ἐξεύρῃ τρόπον, στάδιον, τὸ ὅποιον θὰ τῆς παρῆλθε τὴν εὐκαιρίαν νὰ τὸν ἐβλέπῃ, διότι εἶχε μάθει παρ' ἄλλων ὅτι ἐξηκολούθει τὰ μαθήματά του, ὅτε ἔμενε εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν. Τῶρα δὲν ἐπεθύμει παρὰ νὰ τ' ἴδῃ, νὰ τοῦ κάμῃ τὰ παράπονά της, ὅτι δὲν ἐρύλαξε τὴν ὑπόσχεσιν του διὰ τὴν φίλιαν των. Ὅτι εἶχε γενναίωτα ἀισθημάτων μικρὸς μὲ τὰς ὀλίγας του γνώσεις, παρὰ μεγάλος μὲ τὰς πολλὰς. Καταλλήλοτερον διὰ τὴν σκέψιν της εἶρε τὸ ἐμπόριον, ἀλλὰ ποῖαν θέσιν νὰ ζητήσῃ εἰς τὸ ἐμπόριον; τῆς πωλητριάς; ἐγνωρίζε μόνον Γερμανικὰ· Γαλλικὰ ἐγνωρίζεν ὀλίγα θεωρητικῶς. Θὰ εὕρισκεν ἐπωσθήποτε κάποιαν θέσιν, τὸ ἐσκέφθη μόνη, τὸ εἶπεν εἰς τὴν μάμην, ἡ ὁποία τὸ ἐνέκρινεν.

— Ἄλλ' ἂν εἶχες μερικὰς ἐμπορικὰς γνώσεις νὰ πάρῃς καλλιτέραν θέσιν ἀπὸ τῆς πωλητριάς, πῶσον ὠραῖον θὰ ἦτο, προσέθεσε. Δὲν ἔχρειάζετο περισσότερον πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἰδέας τῆς Hilda, ἐνε·

του ὑπῆρξε ταπεινὸν καὶ εὐπειθὲς εἰς τὴν μητέρα του καὶ ἀγαθὸν καὶ εὐγενὲς μὲ ὄλους.

Πολλὰ πραγματὰ ὠραῖα ἡμπορεῖ νὰ εἴπῃ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐορτῆς αὐτῆς καθὲ μητέρα εἰς τὰ πικρὰ της. Αὐτὸς δὲ ὁ σκοπὸς τῆς ἐορτῆς, ἡ βοήθεια τῶν ἀπόρων ἐργατικῶν κοριτσιῶν, τοῦ Ἀτύλου τῶν Ἐργατῶν ἡμπορεῖ νὰ ἐμπνεύσῃ τὴν καλὴν συνήθειαν εἰς τὰ παιδιά, ὅπως ὅταν αὐτὰ διασκεδάσουν καὶ εἶναι εὐτυχισμένα ἐνθυμοῦνται καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἡ τύχη δὲν ἡνῶνῃτε καὶ συντελοῦν εἰς τὴν χαρὰν καὶ ἀνακούφισιν.

ΘΕΑΤΡΟΝ

Ἐφ' ὅσον τὸ θέατρον ἐξακολουθεῖ τὰς παραστάσεις του ἐπὶ τόσον ἀποκ'α καὶ περισσοτέρας συμπαιθείας ὁ καλὸς θίασος, ὁ ὅποιος εἰς τὴν Mascotte εἶχε μίαν ἀκόμη μεγάλην ἐπιτυχίαν.

Κόσμος πολὺς εἶχε συγκεντρωθῆ καὶ πολὺ ἐχειροκροτήθησαν οἱ ἠθοποιοί, οἱ ὁποῖοι ἔφαλλον μὲ πολλὴν τέχνην καὶ μὲ πολλὴν χαρὴν.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Ἡ προχθεσινὴ συνουλία τῆς Μουσικῆς Ἐταιρίας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Κημηλιέρη ἦτο ἀπὸ τὰς ἐπιτυχετέρας. Πλήν τῆς ὠραίας ἐκτελέσεως παντων τῶν μουσικῶν τεμαχιῶν, ἔτερψεν ἰδιαιτέρως τὸν ὠραῖον κόσμον τῆς Μουσικῆς Ἐταιρίας καὶ τὸ ἄσκη τὸ τόσον τεχνικὸν τῆς κ. Φεράλλη, ἡ ὁποία καὶ πολὺ, ἐχειροκροτήθη.

γράφῃ ἀμέσως μαθήτρια τῶν ἐσπερινῶν γυναικείων ἐμπορικῶν μαθημάτων καὶ ἤρχισε νὰ τὰ ἀκούῃ τακτικὰ. Μετὰ ἕξ μῆνας ἐφάνη νὰ στέκεται εἰς τὴν θέσιν τῆς ταμίου ἐνὸς μεγάλου καταστήματος.

Ἐκέρδιζεν ἀρκετὰ ὅπως ἐξοικονομῆ κατὰ μῆνα τὰ διδάκτρα ποδὸν τελοιοποίησιν της εἰς τὴν Γαλλικὴν γλώσσαν, τῆς ὁποίας τῶρα πλέο εἶχεν ἀνάγκην, ἡ θέσις αὐτῆ τὴν ἀνύψωνε, θὰ τὴν ἐβοήθει ἴσως νὰ φθάσῃ τὰς ὑψηλὰς βαθμίδας ὅπου ἔμενε ὁ παιδικὸς της φίλος, ὁ ὅποιος τότε θὰ τὴν παρυσίαζεν εὐπρόσωπον εἰς τὴν θέαν του, ἧτις ἐφημιζετο ὡς ἐξοχο: γυνὴ, ἐκτιμῶσα τὴν μόρφωσιν καὶ δυναμένη νὰ κρίνῃ περὶ τῆς πραγματικῆς αὐτῆς ἀξίας. Δὲν ἔχασε τὸν καιρὸν της. Ἐμορφώθη καὶ ἐκέρδιζε τόσον τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀγάπην τῶν περὶ αὐτὴν, ὥστε κατώρθωσεν ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐπέθει: νὰ φθάσῃ: τὸν οἶκον τῆς θείας τοῦ Ἐρρίκου, καὶ τὸν ἐφθασε γενομένη δεκτὴ μεθ' ὑπολήψεως.

Ἄλλ' ὁποία ἐκπλήξις διὰ τὸν Ἐρρίκον ὅταν τὴν συνήντησεν ἀπροσδοκῆτως εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς θείας του, μίαν ἐσπεραν Χριστουγέννων. Σχεδὸν δὲν ἤθελε νὰ πιστεύσῃ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του. Εἶνε τοῦτο θαῦμα τῆς ἡμέρας αὐτῆς ἔλεγεν, διότι δὲν ἡμποροῦσε νὰ ἐνοήσῃ πῶς εἶχεν ἐπέλθει ἡ μεταβολὴ αὐτῆ! τί ἔκτακτον ἀράγες συνέβη εἰς τὸν βίον της; ποῖος ἀνεμοστρόβιλος ἡμποροῦσε νὰ τὴν φέρῃ εἰς τόσον διάφορα κοινωνικὰ στρώματα.

Πολὺ μεγαλειτέρα ἀκόμη ὑπῆρξεν ἡ ἐκπλήξις του ὅταν ἤκουσεν αὐτὴν τὴν θεῖαν του νὰ τοῦ τὴν προτείνῃ ὡς σύντροφον διότι ἡ ἰδέα τὴν εἶχεν ἀγαπήσει ὡς ἰδίαν της θυγατέρα. Μὲ πόσῃν εὐλαβείαν ὁ καλὸς Ἐρρίκος ὠμολόγησε τὸ σφάλμα του, λέγων ὅτι ἐνίκηθη παρὰ τῆς Hilda κατὰ τὴν χρηστότητα. Δὲν ἐδειλίχσεν τοὺς μεγάλους κόπους τοὺς ὁποίους ὤρσειε νὰ ὑποτῆς, ἔλεγεν, ὅπως φθάσῃ τὸν δρόμον τῆς ματαιότητος, τὸν ὅποιον ἐγὼ ἤρχισα νὰ τρέλω, λησμονήσας τοὺς αἰθέρας, ὅπου ἐπετρέψισαν αἱ παιδικαὶ μας ψυχαί. Ἄλλ' ἡμέφθη ἡ ἐνάρετος καὶ καλὴ Hilda, διότι ὑπῆρξεν εὐτυχὴς σύζυγος καὶ μήτηρ.

Ζυρίχη

Μαρία Πινέλλη

ΣΥΝΤΑΓΗ

Κεφτέδες γαρνιτούρα ψησθ. Βράζετε καλά 1 δοχ. πατάτες και έπειτα τās βάζετε εις τόν φούρνον ή εις λαμαρίαν επάνω εις φω- τήν να ραφήσουν όλον τὸ νερόν των έντελώς. Τās κοπανίζετε έπειτα μέσα εις γουδί, προσθέτετε 40 δρ. ζυμένο τυρί καλής ποιότητος, 2 αυγά, αλάτιπίπερον και όλίγον μισχοκάρυδον εν σās άρέσση, κοι τās ζυμώνετε. Πλάττετε έπειτα στρογγυλά κεφτεδάκια, βάζετε ως μία κουταλιά βούτυρο εις μεγάλην καραβάναν ή ταψάκι, όταν λιώση και βράση βάζετε τās κεφτεδάκια σας, και τās θέτετε επάνω εις τήν φωτιά. Αμα είναι έτοιμα και κοκκινίσουν από τὸ έν μέρος, τās γυρίζετε προσεκτικά με μαχαίρι και από τὸ άλλο, έως ότου κοκκινίσουν και από τās δύο. Με αυτά σερβίρετε ψητόν ή περιζέλες

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Πρός τās κ. κ. αναγνώστριάς μας απευθύνομεν τήν θερμήν πα- ράκλησιν να σπεύσουν να εξοφλήσουν πάντα έκκρεμή λογαριασμόν των με τὸ γραφεϊόν μας. Τās κ. ανταποκριτριάς και ανταποκριτάς μας παρακαλοῦμεν επίσης να αποστείλουν εντός τοῦ α' δεκαπενθημέρου τοῦ Ιανουαρίου πάσας τās καθυστερήσεις των. Καν 'Ι. Δ. Αθήνας. 'Ηδη λαμβάνετε τακτικώς ; Δδχ Σ. Κρ. Κάτρον. Βεβαίως θα ήτο λάθος. Αλλά και διά τās δύο τελευταία οὐδέν ελίθωμεν, ενώ ή άποστολή είναι τόσο εύκολος διά ταχυδρ. επίταγής. Κον Χρ. Ζ. Κά- τρον. Συμμορφούμεθα εδηγίαις σας. Κον Α. Α. Chibri-hit Φρ. χρ. 40 ελήφθησαν. Ευχαριστούμεν. Κον Γ. Π. Αλεξάνδρειαν. Αί άπο- δείξεις εστάλησαν ως πάντοτε 'Απρίλιον, διότι αί συνδρομαί άρχί- ζουν των αυτοῦ Μάρτιον. Δεν δικαιολογείται ή βραδύτης. Αποστεί- λετε, παρακαλοῦμεν, γενικήν έκκαθάρσιν. Δα Τ. Χ. Κίρυστον. Ευγνωμονῶ δι' ώραιαν επιστολήν. Έκ των ζητούμενων εστάλησαν ὅσα υπήρχαν. Κον Θ. Γ. Βέρναν. Ελήφθησαν. Στείλτε παρακα- λοῦμεν εξόφλησιν. Δα Ο. Ν. Δ. Κέρκυραν. Ενεγράφητε. Συνδρομή ελήφθη. Ζητούμενα άπεστάλησαν.

Καν Ει. Π. Βιέννην Ευγνωμονῶ δι' ενεργείας υπέρ Χειραφετη- μένη, Εστάλησαν ζητηθέντα. Καν Ζ. Ν. Βουκουρέστι. Ελήφθη. Ενεγράφητε. Δα Ι. Β. Γαλαζιον. Συνδρομή σας από προσεχή Ν. 'Ε. Κον Κ. Κ. Κ)πολιν. Αναμένω πρό λήξεως έτους τακτοποιήσιν λισμῶν και εξόφλησιν. Δα Α. Π. Σόφιαν. Ευχαριστούμεν. Αναμέ- νωμεν ενεργείας σας. Καν Ρ. Ρ. Κύμην. Τον έρραβῶνα φοροῦν πάντο- τε εις τόν παραμεσον δακτυλον τής άριστερας χειρός. Αλλά δακτυ- λίδια φοροῦν τώρα εις όλα τās δακτυλα. Δα Μ. Μ. Βραίλαν. Τā γραμματα μας θα διασταυρώθησαν. Ελαβετε βεβαίως τās αποδείξεις- ων τήν εισπραξιν παρακαλοῦμεν να επισπεύσητε. Εχομεν τσσας καθυστερήσεις, ώστε αληθώς και στενοχωρούμεθα και απογοητεύμεθα. Δα Μ. Ζ. Σύρον. Ευγνωμονῶ δι' ευγενή προθυμίαν. Αλλά 50 εϊ- ναι πολλά και τās ταχυδρομικά θα στοιχίσουν. Θα στείλω 10 μόνον και βλέπομεν. Κον Στ. Σ. Μαγουρέλιον. Παρακαλῶ θερμῶς μή ά- ναλαβητε.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΣΑΣ ΕΙΣ ΤΗΣ κ. ΚΑΡΑΣΤΑΜΑΤΗ

Δώρα επίκαιρα, τās όποια θα χρησιμοποιηθοῦν άμέσως, διότι τώρα με τās έσπερίδας και τās θεάτρα και τās παρουσιάσεις και τούς γο- ρούς, τās ώραια μεταξωτά τής Καρασταμάτη βασιλεύουν. Οί νέοι σαρμολι μάλιστα τής αναμειξως τοῦ χρυσοῦ και τοῦ άργύρου εις τās ύ- φάσματα, οι όποιοι κάμνουν τόσο φουρούς εις τὸ Παρίσι, ήμπορεί να λεχθῆ ότι εισήχθησαν παρά τής κ. Καρασταμάτη.

Διότι πρό έτών αυτή ύφάνει με χρυσόν και άργυρον τās άραχνο- ειδικές γάζας της και τās ώραια μεταξωτά ύφάσματά της. Διά τās δώρα σας λείπον εις τής κ. Σπ. Καρασταμάτη.

ΜΙΑ ΣΥΣΤΑΣΙΣ

Εχομεν τώρα και ήμεϊς τήν εύκολιν να προμηθευόμεθα έτοι- μων ώραιων και θρηπτικῶν πρόγευμα, χάρις εις τὸ επί τής ιδού Στα- δίου νεοαναχθέν καταστημα τοῦ κ. κ. Αρβανιτακη, αρ. 36 απέ- ναντί οικίας Καραπανου.

Ο όποιος ανεπλήρωσε τόν αλυσμόνητον Denis.

Παρ' αυτόν εις οίαν δήποτε ώραν τής ημέρας ή τής έσπερας εύ- ρισκετε έτοιμασμένις ώραιάς μπριζόλας χοιρινές, κεφαλια γουρουνί- σια, πικτήν, λουκανικα θαυμασια, χοιρομέρια και όλα τās είδη τής αλαντοποιίας γευστικώτατα και με πολλήν τέχνην κατασκευασμένα.

Διά τās έσπερίδας μάλιστα δαίτην ολόκληρον ήμπορεί να προ- μηθευθῆ τις εκ του καταστήματος τούτου, εις τὸ όποιον εύρίσκει και κρασιά Ευρωπαϊκά και Champagnes και liqueurs των πρώτων γροστασιῶν και τέτα και παξιμαδικα άγγλικά και φρέσκα βούτυρα αι τυριά περίφημα και παστά διαφορα και χαίθαρα και σαρδέλες *ουτιῶν εις τιμās πολύ μετρίας και εις ευγένειαν και περιποίησιν τοῦ *ρωσσωπικῶ έντελῶς ευρωπαϊζουσιν*

ΔΩΡΑ

Εϊνε μία φροντις και αυτή, ή όποια άπασχολεί τās ήμέ- ρας αυτές άνδρας και γυναίκας. Αλλοτε εις χρόνους παλαι- οτέρους τὸ μόνον δῶρον, τὸ καθιερωμένον, οὕτως ειπεῖν, ήτο χρυσοῦν ή πολύτιμον κόσμημα. Τότε τās bibelots ήσαν πράγ- ματα άγνωστα, και μόνην αξίαν και διά τόν δίδοντα και διά τόν λαμβάνοντα είχαν τās χρυσαφικά. Νομίζω ότι ή συν- ήθεια αυτή ήτο από τās λογικωτέρας των παλαιῶν χρόνων και πολλοί τήν συνεχίζουν μέχρι των ήμερων μας. Οί γονεϊς οι συγγενεϊς, πολλακίς δε και οι φίλοι τής οικογενείας, με τās κατ' έτος προσφερόμενα πολύτιμα δῶρά των καταρτίζουν ολόκληρον τήν εις τόν κλάδον αυτόν προίκα τής κόρης.

Τὸ άδαμαντοπωλεϊον και χρυσοχοσιον Πομόνη κρατεῖ βε- βαίως τās σκήπτρα τοῦ χρυσοῦ και τοῦ άργύρου και όλων των πολυτίμων λίθων πκρ' ήμιν.

Όσοι και όσοι σκέπτονται τί να προσφέρουν κληόν τās ή- μέρας αυτές δεν έχουν παρά να επισκεφθοῦν τὸ επί τής οδοῦ Ερμοῦ κατάστημα τοῦ κ. Πομόνη.

Εκει τās πολύτιμα μετάλλα εις συνδιασμόν με τήν τέ- χνην αποτελοῦν ένα πρωτοφανή πλοῦτον κάλλους και θάμ- βους, κατι τόσον ώραιο, ώστε να υπερβαίνη και αυτόν τόν Morel και αυτόν τόν τόσον φημισμένον παρισινόν Lalique.

Με ὅσον ολίγα και αν θέλη να εξοδεύση κανεις ήμ τορεῖ να αγοράση εν πολῦ ώραιο και αιώνιον πραγματάκι. Αφί- νω πλέον τούς θέλοντας να εξοδεύσουν πολλα. Δι' αυ:ούς όχι μόνον πολύτιμα κοσμήματα και σκεῦη, τās όποια είναι πάντοτε ευτόσδεκτα δῶρα, αλλά και bibelots θαυμα- σια υπάρχουν εις άφθονίαν. Δοχεῖα δι' άνθη αρχαίου ζυθμοῦ, ωρολόγια, μελανοδοχεῖα, κανδηλιερα και όλα τās μικρά τίποτε, τās όποια στολίζουν τās σημερινάς οικίας εύρίσκον- ται εις μεταλλων λευκόν, θαυμασίως επεξεργασμένα, ή με- ταλλον πλακιοῦ άργύρου ωξειδωμένου. Των άδαμάντων και πολιτίμων λίθων περιγραφὴν δεν κάμνομεν διότι δεν περι- γράφονται. Μία επίσκεψις αρκει.

Τὸ κατάστημα

Σ. ΠΑΤΣΙΦΑ και ΥΙΟΥ

Επί τής οδοῦ Ερμοῦ, συνιστᾷ εις τούς πελάτας του τήν μελέτην τοῦ κάτωθι τιμοκαταλόγου των εν αυτῶ πωλου- μένων ειδῶν:

Υφάσματα μαλλοβήμβακα διά δῶρα ο πήχυς από δραχμās 1,40.
Βαμβακεράς φλάνελλας διά φορέματα ο πήχυς από λεπτά 0,85.
Υφάσματα ολομάλλινα ο πήχυς από 2,75 και άνω.
Ταφτά παντός χρώματος ολομέταξον ο πήχυς δραχ. 3,90.
Φουλάκια σκέτα παντός χρώματος (Pongé) ο πήχυς δραχ. 2,75.
Κορδέλλ με μεταξωτάς double face N. 12 ο πήχυς λεπ. 0,90.
Χειρόκτια δερμάτινα (Grenoble) ήγγυημένα τὸ ζεύγος 6,50.
Βίλα πάσης ποιότητος και χρώματος έκαστον από δραχμās 1 και άνω.

Χασέδες Μανδαπελάμια και Πανιά Αλοσατίας άρίστης ποιότητος.
Ζακέτας εξ ώραιοτάτου κασμιρού από δραχ. 25 και άνω.
Αρώματα των διαπρεπεστέρων κατασκευαστών.
EAU de Cologne Ευρωπαϊκήν άρίστης ποιότητος.

ΜΕΓΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

Ι. Δ. ΤΣΑΜΗ

Υποδηματοποιου άπάσης τής Βασ. Οικογενείας και τής Αύλης

Όδός Σταδίου 47, Όδός Γ. Σταύρου 1

Η έγνωσμένη καλαισθησία τοῦ άπαραμύλλου και πεισιγνώστου υποδημα- τοποιείου τοῦ κ. Τσάμη πείθει πάσαν φιλόκαλον κυρίαν και δεσποινίδα ότι είναι υποχρεωμένη να υποδυθῆ εν αυτῶ, ιδία κατά τήν επερχομένην χειμερινήν περίοδον δι' ήν ο κ. Τσάμης εκόμισεν έξοχον συλλογήν δερμάτων εις άπει- ρους ὅλους νέους χρωματισμούς. Των Ατιθιδων τήν μοίραν, καθόσον άφορᾷ τήν ύπόδησιν, ζηλεύουσι και αυτοι αί Παρισιναι χάρις εις τόν κ. Τσάμη, τόν όποιον πολῦ δικαίως τιμᾷ άπασα ή άρίστη τάξις τής κοινωνίας μας διά τής πελατείας της.

Φρονούμεν ότι διά τοιοῦτον κατάστημα πάσα σύστασις αποβαίνει περιττή.